الله نماز زن حایض (زنی که حیض می شود) را نمی پذیرد؛ مگر آن که روسری داشته باشد.

از عایشه رضی الله عنها روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «لَا يَقْبَلُ اللَّهُ صَلَاةَ حَائِضٍ إِلَّا بِخِمَارٍ»: «الله نماز زن حایض (زنی که حیض می شود) را نمی پذیرد؛ مگر آن که روسری داشته باشد».

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

زن عاقل و بالغ اجازه ندارد بدون روسری و با سر و گردن برهنه نماز بخواند؛ و اگر به این صورت نماز بخواند، نمازش باطل است، زیرا رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «الله نمی پذیرد» و منظور از نفی قبول در اینجا، نفی صحت و درستی است. منظور از زن حائض، زن بالغی است که با یکی از نشانه های بلوغ به سن حیض رسیده است. سن بلوغ با ظهور نشانه های آن مشخص می شود که عبارتند از: حیض شدن، یا نزول منی (احتلام)، روییدن موهای زیر ناف، یا پایان یافتن پانزده سال قمری. در اینجا عبارت حیض آمده، زیرا این حکم مختص زنان است و غالبا زنان با حیض بالغ می شوند. و در اینجا منظور از حائض این نیست که آنکه دچار حیض است، در مدت عادتش اینگونه نماز بخواند، زیرا زنان در مدت عادت ماهانه از خواندن نماز منع شده اند؛ و این مسئله هم در سنت ثابت است و هم به اجماع علما رسیده است.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/10637